

[Krag.]

den højtærede Statsminister, at jeg ved denne Lejlighed — som ved fremtidige Lejligheder, hvis det skulde ske, at den højtærede Statsminister styrter sig over mig og tilsmudser mig — viser ham til Side, og jeg føjer til, at for mine Udtalelser i Aften, ogsaa hvad angaar min Karakteristik af den højtærede Statsministers Personlighed, staar jeg til fuldt Ansvar ikke alene i denne Sal, men ogsaa udenfor. Dette tjener til Underretning for den højtærede Statsminister.

Niels Frederiksen: Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse endnu en Linie af det ærede Medlem Hr. Krag's Tale, som stærkt og kraftigt understreger, at han udtrykkelig sagde, at det Ben, som en af de Radikale fik, var et Vederlag, fordi han var Opfinder af Koalitionsregeringen. Hvis dette ikke siger, at det er en personlig privat Fordel, man giver en Mand for en politisk Handling, saa forstaar jeg hverken at høre eller at læse. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Krag, der ikke misunder mig, at jeg er traadt til Assistance i dette personlige Opgør, at jeg vil godt vedstaa, naar jeg forsvarer mit Parti mod personlige Insinuationer af det ærede Medlem, men jeg misunder endnu mindre det ærede Medlem den Rolle, han spiller i denne Debat.

Krag: At et Medlem af Rigsdagen modtager et Ben af den siddende Regering som Belønning for en politisk Handling — ja, det er maaske ikke smigrende for vedkommende Medlem, og det er det maaske endnu mindre for vedkommende Regering. Men det har ingen Forbindelse med en Sigtelse som den, der er rettet imod mig for at lade min Holdning til politiske Spørgsmaal, til Lovgivningsspørgsmaal her paa Tinge, bestemme af Hensynet til private Institutioner, som jeg har Forbindelse med.

Statsministeren (Stavning): Jeg ønsker gentagende at bemærke, at jeg har ingen ærerørige Insinuationer fremsat mod det ærede Medlem Hr. Krag. Jeg har i Anledning af det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Overfald paa Regeringen og

mit Partis Ordfører med Beskyldning for, at denne lader sin politiske Holdning her i Salen bestemme af en Stilling, han har opnaaet ved Regeringens Hjælp, sagt, at det ærede Medlem maa ikke slutte ud fra, hvad han muligt kan have erfaret om andre eller om Folk, der sidder i Aktieselskabers Bestyrelse og sligt, og herunder har jeg tænkt paa den offentlige Kampagne, ikke den uansvarlige eller private, men den, som har været omtalt i Aviserne, vedrørende det nævnte Forhold i Kreditforeningen. Men medens jeg ikke har fremsat ærerørige Insinuationer mod det ærede Medlem Hr. Krag, har han gentagende fremsat en forblømt Ytring, en Sigtelse, eller hvad han mener. Det forekommer mig, at om han har noget i Retning af Uærlighed eller andet at sige om mig, havde det dog været værdigst, at han, fremfor at komme med en forblømt Sigtelse, havde fremsat den tydeligt. (*Krag:* Jeg tager Ansvaret ogsaa udenfor denne Sal!).

Hans Nielsen: Jeg skal i og for sig ikke blande mig i den Strid, der er opstaaet vedrørende min Person. Jeg maa sige, at kun de sidste Udtalelser af det ærede Medlem Hr. Krag fandt jeg var saarende for mit Vedkommende, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal svøbte jo sine Talæmaader saaledes ind, at de kan forklares baade paa den ene og den anden Maade. Men det ærede Medlem Hr. Krag talte i rene Ord om, at Politikere blev belønnet. Man kunde jo gøre Gengæld ved at opremse, hvilke Politikere der er blevet belønnet fra anden Side. Ogsaa den Mand, som havde den Stilling, jeg nu har, kunde man henvise til; han fik jo under Ministeriet Madsen-Mygdal et meget fint Embede som Postmester i Ringkøbing. Det er der vist aldrig noget Menneske, der har nævnt et Ord om, og det vilde aldrig være kommet paa Tale, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal nu ved sine uheldige Bemærkninger havde ført os ind paa denne Debat. Men jeg ser ogsaa af Avisreferater, at Spørgsmaalet drøftes omkring paa Møderne, og at det er Genstand for stor Diskussion, at man diskuterer, hvilke Indtægter jeg har som Følge af den Stilling, der er blevet mig tildelt. Derfor